,,Пратеника на Аллах ﷺ ни научи на проповедта при нужда

От Абдуллах ибн Мес'уд /радийеллаху анху/ казва: ,,Пратеника на Аллах ﷺ ни научи на проповедта при нужда: ,,Възхвалата е за Аллах, молим го за подкрепа и за опрощение. При Него се осланяме от лошото на душите ни. Когото Аллах напъти, него никой не може да го заблуди, а когото остави в заблуда - него никой не може да го напъти. Свидетелствам, че няма друг бог освен Аллах и свидетелствам, че Мухаммед е Негов раб и пратеник". ,,О, хора, бойте се от своя Господ, който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чието име се умолявате един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви наблюдава"(Ниса: 1). ,,О, вярващи, бойте се от Аллах с истинска боязън пред Него и умирайте само отдадени!" (Ал Имран: 102). ,,О, вярващи, бойте се от Аллах и изричайте правдиви слова! Тогава Той ще поправи делата ви и ще опрости греховете ви. Който се покорява на Аллах и на Неговия Пратеник, той постига велико избавление" (Ел-Ехзаб: 70 - 71).

[صحيح] [رواه أبو داود والترمذي والنسائي وابن ماجه وأحمد]

Ибн Мес'уд /радийеллаху анху/ съобщава, че Пророка ﷺ ги научил на проповедта - хутбето при нужда. Това се казва в началото на проповедта или преди това, от което имат нужда като женитба - никях, петъчната проповед - хутбе и т. н. Тази проповед съдържа велики значения в пояснение на това, че Аллах заслужава всички видове възхвала, търсене на подкрепа единствено от Него - нямащ Той съдружници, прикриването на греховете и тяхното опрощение, усланянето на Него от всяко зло, от злото на душата и не само. След това Пророка ﷺ съобщава, че напътствието е в ръцете на Аллах и онзи, когото Той напъти, никой не ще го заблуди, а онзи, когото Той остави в заблуда, никой не ще го напъти. След това споменава свидетелството на единството - теухид, че никой не е за обожествяване с право освен Аллах. Споменава и свидетелството на пророчеството, че Мухаммед е раб на Аллах и Негов пратеник. Завършва тази проповед с тези три знамения от Корана, които обхващат богобоязънта към Всевишния и Велик Аллах - такуа, чрез спазване на заповедите и изоставяне на забраните Му, желаейки Ликът на Аллах. Наградата за онзи, който стори това, е поправянето на делата и думите, опрощение на греховете, скриване на грешките, прелестен живот на земята и спечелване на Дженента в Съдия ден.